UNIVERSITÄTS
BIBLIOTHEK
WUPPERTAL

BERGISCHE
UNIVERSITÄT
WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Philostrati Lemnii Opera Qvae Exstant

Philostratus, Flavius

Parisiis, 1608

Inhaltsübersicht

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-1533

Visual Library

INDEX CAPITVM VITAE APOLLONII A PHILOSTRATO DESCRIPTÆ VIII. LIB.

CAP. LIB. I.

DE ritu & ſilentio Pythagoræ, déque Agrigentino Empedocle. Cap. i. pag. 1

Iniuſtè damnatum Apollonium magia, quòd multa futura præuiderit, cùm & Plato & Socrates & Anaxagoras eo notati crimine non fuerint: licet diuini fuerint viri, vltimáque prædixerint. Cap. ij. pag. 3

De Damide Apollonij ſocio, déque commentarius dictorum factorúmque Apollonij ad Iuliam reginam. Cap. iij. pag. 4

Vbi natus Apollonius fuerit, déque aquæ cuiuſdam mira poteſtate. Cap. iiij. pag. 6

Apollonium quartumdecimum iam annum natum ad Euthydemum rhetorem à patre deductum, tum ad Euxenum. Cap. v. 7

Qualis veſtitus Apollonij, déque miro ad eum hominum concurſu, ex quo vel ab Æſculapio laudatus fuerat: tum de adoleſcente quodam Aſſyrio, quòd aqua intercute liberatus ab Apollonio fuerit. Cap. vi. 10

De quodam Cilicum omnium ditiſſimo ſacrificanti Æſculapio, vt ſibi oculum effoſſum reſtitueret; quámque ob cauſam oculum perdidiſſet: & quod iuſſu Æſculapij excluſus à templo fuerit. Cap. vij. 11

Sciántne omnia Dei, an minimè. tum quonam modo orandum ſit, quæque à diis hominibus debeantur: poſtremò verba Apollonij ad Æſculapium. Cap. viij. 13

De Cilice quodam forma Apollonij capto, tum quibus verbis ab eo inhoneſta petierit, & quòd tertio die poſt malam partem obierit. Cap. ix. 14

De morte parentum Apollonij, & ampliſſima eius hereditate. Item quo modo fratrem vitioſiſſimum correxerit: deinde de mira eius caſtitate. Cap. x. 15

Interrogatus Apollonius cur non mandaret aliquid literis, quid reſponderit, quódque integrum quinquennium ita tacuerit, vt ne verbum quidem vnquam emitteret. Quot item bonorum nutu & ſignis, dum ſileret, cauſa fuerit; tum de aſylo Tiberij. Cap. xi. 17

Epiſtola Apollonij ad frumentarios mercatores. Deinde finito ſilentij tempore vt Antiochiam ſe contulerit. Déque templo Daphnæi Apollinis, & Daphne, & magno ad eum concurſu Aſſyriorum. Inde præcepta ad diſcipulos, & quid illis faciendum tota die. Cap. xij. 20

Quo dicendi genere vſus Apollonius fuerit, quódque interroganti dialectico reſponderit. Déque diſceſſu eius ex Antiochia ad Indos, & quòd ad Ninum vrbem peruenerit, ibíque Damidem inuenerit, qui Apollonium admiratus ſecutus eſt perpetuus comes, omnia illius dicta factáque literis accuratè commendaturus. Cap. xiij. 23

Cùm in Meſopotamiam perueniſſet Apollonius, quaſnam merces ſecum ſe ferre interroga-

ē

tus reſponderit. Deinde de Meſopotamia, quare ita appellata fuerit; déque Tigride & Euphrate fluuiis. Tum quanta fuerit fortitudo & ſapientia Apollonij. Cap. xiiij. 26

Apollonium Cteſiphonte relicta in Babylonis fines perueniſſe: quídque Satrapæ inibi cuſtodi, quiſnam eſſet, & vnde veniret, interroganti, reſponderit: Inde Satrapæ amicum factum, theſaurum ab eo oblatum, & reliqua munera, præter panem & olera, renuiſſe. Cap. xv. 28

De *leæna eximiæ magnitudinis occiſa à venatoribus, & catulis octo in vtero inuentis. item quid de leænæ partu proditum ſit. tum quid leænam & catulos ſignificare Apollonius vaticinatus fuerit. hinc de octo paſſerculis & matre à dracone in Aulide deuoratis.* Cap. xvi. 30

Quòd ſomnium viſum Apollonio profectò in Ciſsiam, & ſomnij explanatio. tum de Eretriis populis hiſtoria: déque Apollonij ad Clazomenium Sophiſtam epiſtola. hinc hiſtoria Eretrienſium, vt ex Eubœa in Mediam peruenerint; quídq; Apollonius dum illorum ſepulchra inſtauraret, dixerit. Item quid pro Eretriis ab rege Apollonius petierit. Cap. xvij. 32

Quanti fuerint Babyloniæ muri: déque flumine Euphrate, & ponte pulcherrimo in eo. Item, de regia admirabili, & thalamis & aliis in ea, necnon de Sapphiri colore, & de Magis pauca quædam. Cap. xviij. 36

Ingreſſum Babyloniam Apollonium ſtatuam regis auream noluiſſe adorare. Deinde eius verba ad Satrapas regis, & quonam modo ad regem accerſitus acceſſerit. Déque regis ſomnio. Cap. xix. 38

Apollonium dum duceretur ad regem, de vxore Pamphyli cuiuſdam Sapphus amica locutum, ne regias opes admirari videretur. hinc ad regem ductum multa cum eo locutum, & admiratum regem. Cap. xx. 41

Apollonio à rege conceſſum vt ab hoſpite priuato acciperetur. hinc miſſum Eunuchum ad Apollonium, vt decem quæcunque vellet munera ab rege peteret, & tempus petendi conſtitutum. tum quid Damis ſuaſerit de accipiendis muneribus. Cap. xxi. 44

Simulaſſe primò Apollonium tanquam perſuaſum à Damide accepturum ſe ab rege munera, quòd Æſchines, Plato, Ariſtippus, Elicon, Python, Eudoxus, Speuſippus amatores pecuniarum fuerint: deinde grauiter diſputaſſe de contemnenda pecunia, & præſertim à viro ſapiente. Cap. xxij. 46

Apollonium duntaxat à rege petiuiſſe vt Eretriorum miſereretur, dixiſséque nulla re alia ſe indigere præter panem & bellaria. Deinde Eunuchum quendam cum vna ex regiis pellicibus deprehenſum, nec damnatum morte ſententia Apollonij. hinc quid regi faciundum eſſet, vt ſecurus dominaretur dixerit Apollonius, déque legatis ad regem. Cap. xxiij. 49

Ægrotanti regi plurima de immortalitate animorum dixiſſe Apollonium. hinc multos ſermones vltro citróque inter eos habitos: tandem benignè à rege dimiſſum Apollonium: donatúmque camelis & ceteris neceſſariis eunti ad Indos. Cap. xxiiij. 52

INDEX CAP. LIB. SECVNDI.

De *Armenia, Cilicia, Pamphylia, Caribus: déque Caucaſi, & Mycales montium*

altitudine. Idem de Tauro, India, Scythia, Mæotide, Ponto. Quantus ſit ambitus Caucaſi. Quòd Pantheræ aromatibus gaudeant. De torque aureo in collo Pantheræ inuento. Vnde dicitur Nyſæus. Cap. i. 55

De Prometheo & vinculis, quibus ligatus fuiſſe dicitur. Cur incolæ Caucaſi aquilas perſequantur. De quatricubitis, & quincubitis hominibus, & Lamia execrationibus fugata. Item Anaxagoram in Mimanto, Thaletem in Mybala, atque in Ato alios contemplatos: & quomodo verè ſit contemplandum. Cap. ij. 57

De Copheno fluuio, & camelis, quorum genua inflexibilia. Déque vino ex Dactylis non minus inebriante, quàm quod ex vuis: & de melle ex arboribus. Cap. iij. 60

De Nyſa monte plantis conſito, vt Tmolus in Lydia. De templo Bacchi vitibus, hederíſque complexo: & ſimulachro eiuſdem. Item cuiaſnam Bacchus fuerit, varias eſſe opiniones: ſed inſcriptione quæ in diſco apud Pytho viſitur, credi Thebanum fuiſſe. tum de altero Baccho Indi fluminis filio: necnon Nyſam μηρὸν, *id eſt femur, à Libero patre appellatam. An Alexander Macedo in Nyſa Orgia celebrauerit. Cap. iiij.* 63

De petra auerna ſtadiis xv. lata, quæ ἄορνος, *id eſt, ſine auibus, ab* α *priuatiua, &* ὄρνις *auis dicitur. & quare ita appellata fuerit. Item quid bonum equitem, ac militem facere oporteat. Tum de puero agitante elephantum: & ipſo elephanto. Cap. v.* 66

Elephantorum eſſe triplex genus. Déque elephanto annos nato plures quadringentis: eundémque pro Poro rege aduerſus Alexandrum pugnaſſe. De alio item elephanto Aiace nomine, capto anno quadringenteſimo poſt bellum quoddam in Libya: hinc non rectè ſentire qui elephantorum dentes cornua potius eſſe, quàm dentes volunt. demum, qui dentes liuidi, qui albi, qui magni, qui parui, qui ſectu faciles ſunt. Cap. vi. 69

*De moribus elephantorum, amoréque in fœtus animalium omnium, & quòd leæna pardorum amore capiatur: leones verò ſi maſculoſos viderint catulos, eos vt nothos diſcerpant. Phocam præterea, quòd mortuum peperiſſet catulum, triduò à cibo præ dolore abſtinuiſſe. Aquilam etiam aëtite lapide (*ἀπὸ τοῦ ἀετοῦ*, id eſt, aquila dicto) Ciconiam verò lychnite (*λύχνος *lucerna eſt) nidos ſuos, vt ſerpentes arceant, conglutinare. Cap. vij.* 72

An verum ſit, quod de vipera pariente à quibuſdam dicitur. Hinc Euripidis Iambicum, ἅπασι δ' ἀνθρώποισιν ἡ ψυχὴ τέκνα. *id eſt,* Cunctis hominibus filij ſunt corculum. *à Philoſtrato ſic repoſitum,* ἅπασι δὲ ζώοισιν ἡ ψυχὴ τέκνα. *id eſt,* Natos parentes, vt cor omnes diligunt. *Item cur minimi elephantes in itinere præcedant. Quídque Iuba de ipſis ſcripſerit. Deinde de traiectu fluminis: quantáque ſit illius latitudo. Cap. viij.* 74

De niuibus, quæ ex Æthiopia, & Catadupis montibus dicuntur fluere: déque equis fluuialibus, & Crocodilis, ac maximis Indiæ caloribus. quáque re feruores remittantur. Vtque ad Taxila regiam vrbem peruenerint: tum de veſtitu Indorum: & vnde byſſus naſcatur. Templum quoque aut vrbem fuiſſe maximum, vbi multa præclara videbantur: vt Tabellæ de geſtis Alexandri & Pori, adeò artificioſæ, vt à Zeuxide, aut Polygnoto, aut Euphranore ſculptæ iudicarentur. Cap. ix. 78

De pugna Alexandri & Pori: ac victum fuiſſe Porum: ſed eodem die & amiſiſſe regnum, & dono accepiſſe. Hinc diſputatio de pictura & coloribus: déque Aiace Timomachi. Cap. x. 81

Apollonium ductum fuiſſe ad Indorum Regem: tum de domibus Vrbis, & templo margaritis conſtrato. Deinde qui ſermo habitus fuerit inter Apollonium & Phraotem regem: déque eius modeſtia & temperantia: & quòd Græcæ linguæ rex peritus fuerit. Cap. xi. 85

Apollonium cum regem ad conuiuium profectum: & quale conuiuium fuerit: Déque ſagittandi Indorum peritia. Hinc quales in Græcia, quales apud Indos eſſent philoſophi: quotóque ætatis anno inibi philoſophiæ dare operam adoleſcentes incipiant: quódque omni eos vitio carere oporteat: eſſe præterea, qui illos examinent, an philoſophia digni ſunt: ídque ex oculis, & ſupercilijs, ac genis præcipuè cognoſci poſſe in conuiuio ab Rege narratum. Cap. xij. 89

Narratio Phraotæ regis de parentibus ſuis, & ſeipſo: vt ſcilicet pater adhuc adoleſcens regno eiectus, philoſophiæ apud ſapientes operam dederit, ipſéque Græcas literas edoctus à patre ad eos ipſos ſapientes philoſophiæ gratia miſſus fuerit; ac defunctus parentibus ab amicis paternis in regnum reuocatus. Cap. xiij. 93

De Oxydracis, & eorum vrbe inexpugnabili: vt pote qui non armis, ſed tonitruis, & fulminibus à Ioue miſsis hoſtes propulſent: Idque in Herculem & Bacchum viſum olim fuerit. Quódque Ægyptius Hercules ad Gades venerit, non Thebanus. hinc longa diſputatio vtri magis ſomno capiantur, vinine, an aquæ potores. Déque medicamentis ad ſomnum, & Amphiarao vate. Cap. xiiij. 96

Apollonium ſacrificaſſe Soli expectante Phraote, vt de agro vendito, de quo controuerſia ob inuentum theſaurum, dicendæ ſententiæ conſiliarius intereſſet: agrúmque Apollonij ſententia, ceßiſſe emptori: quòd vir bonus eſſet, iuſtúſque & pius erga deos: contra, malus venditor, impiúſque & deorum contemptor. Tum de camelis albis, ac regis epiſtola pro Apollonio ad Iarcham præceptorem vnum è ſapientibus. Hinc de portis in quibus Alexandri & Pori ſtatuæ, & de aris inſcriptis epigrammate, atque de columna vbi ſcalptum, Αλέξανδρος ἐνθαῦθα ἵστη. *id eſt,* Alexander hîc ſtetit. *Cap. xv.* 102

INDEX CAP. LIB. TERTII.

De Hyphaſide flumine, & piſcibus in eo, pauonibus nomine: de oleo naturæ mirabilis: de aſinis ſylueſtribus vnicornibus, déque poculo ex iis cornibus admirandæ virtutis: hinc de muliere nigra facie, ceteris partibus candida. De cinamomo in Caucaſi radicibus: de arbore ferente piper, & ſimiis: cúrque earum carne leones veſcantur: necnon vt in colligendo pipere ſimiæ decipiantur. Cap. i. 108

De planicie itineris quindecim dierum, ac frumentorum, & fabarum magnitudine: déque ceteris fructibus. Tum de draconibus, & venatione eorum: quódque inde ſit venatoribus lucrum. Capi verò eos carminibus: eſſéque in draconum capite lapillos miræ virtutis. Cap. ij. 112

De Paraca vrbe, cuius ciues belluarum linguas intelligunt. Item de ceruis albis, quantáque veneratione ſint ſapientes apud Indos. hinc Græcè omnes loqui, qui vicos apud ſapientes incolunt. De colle præterea ſapientum ex natiuo ſaxo, in quo Bacchus & Hercules ſculpti viſuntur, conantes cum Diis Panibus collem occupare, & fugati fulminibus. Item de puteo culpæ & cratere veniæ pleno ignis, deque duobus doliis, quorum alterum pluuias, ſerenitatem alterum facit. Cap. iij. 115

Quid de Indis in oratione Apollonius ſcribat: hinc epiſtolæ interpretatio, cur ſcilicet in terra Brachmanæ & ſint & non ſint, nihilque eis cum ſit, nihil deficiat tamen. Cap. iiij. 119

Acceptum à ſapientibus Apollonium, inueniſſéque eorum principem Iarcham in throno ſedentem: tum diuinaſſe nomen, & Apollonij, & parentum eius, & pleraque omnia, quæ illi euenerant, ac ſi ſemper affuiſſet: Memoriam præterea ab illis poſt Deos coli. Hinc de mirabili vnguento, quo vncti ſtatim ſudabant, déque terra ſaltante percuſſo baculo, vtque ipſi miraculosè eleuarentur è terra. Cap. v. 121

Indorum ſapientes ſcire omnia. Deóſque eſſe, quicunque boni ſint. Hinc de Achille, & Gange Rege longo decem cubitis, & formoſiſſimo: qui poſtea tranſierit in Iarcham. Item quomodo Pythagoras Euphorbum ſe fuiſſe cenſuerit. Déque puero, qui olim Palamedes. Cap. vi. 124

Apollonium in alio corpore nauis fuiſſe gubernatorem: & quid tunc præclarè geſſerit. Hinc Proteum in Pharao habuiſſe domum. Minoem præterea fingi à poëtis iuſtitiæ adminiſtratorem eſſe apud inferos, licet crudeliſſimus omnium fuerit: contrà, Tantalum, qui humanus vir fuit & pius, ſiti & fame excruciari, lapide etiam ruituro ſupra caput eius appenſo: tum de ſtatua eiuſdem ſimili phialam propinanti, cur ita. Cap. vij. 128

Medorum regem ad ſapientes profectum conſilij gratia: Hinc inuitato eo ad cœnam, tripodas, ac fercula per ſe ſuo tempore acceſſiſſe ad diſcumbentes, & alia id genus viſa. Cap. viij. 132

Sapientes, cùm ad eos ſe contulit Apollonius, duodeuiginti fuiſſe. Deinde qualia ſint, quæ non virtute, ſed ſorte eligantur. Item Medorum regi illius ætatis, viginti millia ſeruorum domi nata extitiſſe. Tum de Xerxe, & fuga eius ex Græcia. Cap. ix. 136

De Tantali potione, ac poculo: qualiſque Tantalus viuens erga homines fuerint. Cap. x. 140

Ex quibus rebus compoſitus ſit Mundus. Tum de quinto elemento, & quòd ſimul creata elementa fuerint, eſſéque mundum animal vtriuſque generis. hinc naui Ægyptiæ omnium quàm maximæ mundi regimen comparatum. Gubernari verò mundum à Deo omnium creatore, atque à Diis, qui ſub eo ſunt. De peritia præterea linguæ Græcæ, & facundia, & vrbanitate Iarchæ. Dein quæſtio terráne mari maior ſit, an mare terra. Cap. xi. 141

De puero formoſo adamato, vexatóque à Dæmone, & de epiſtola à ſapientibus ad Dæmonium, quo abiret à puero. Tum de Claudio, Luſco, & muliere abortum faciente liberatis. Quódque oua noctuæ ſi elixa comeſa fuerint, abſtemios faciant. Cap. xij. 144

Apollonium de ſtellarum diuinatione libros quatuor conſcripſiſſe: atque etiam de ſacrificiis. Inde an ſcientia diuinandi teneri ab humano queat ingenio, & qualis eſſe debeat, qui conſequi eam voluerit: tum de ſeptem annulis ſtellarum ſeptem nominibus appellatis. Cap. xiij. 147

Quale donum mortalibus medicina, atque vnde orta ea ſit. Item an diuinandi ſcientia ſit medico neceſſaria. Tum de Martichora animali: de aquis aureis, de lapide alios ad ſe trahente Pantaura nomine: de Pygmæis, & Sciapedibus, & Macrocephalis: & de auro, quod Gryphes effodiunt, & ipſis Gryphibus. De Phœnice aui, & Cygnis. Cap. xiiij. 149

Apollonium apud ſapientes fuiſſe menſes quatuor: tum de pio eius diſceſſu: de ſimiis nigris: de mari rubro ab Erythra rege (ἐρυθρὸν verò rubrum.) De epiſtola eius ad Sapientes: de Hyphaſide, vrbe Patala. Quid de mari rubro ab Orthagora dictum. De Oſtreis maximis, in quibus Margarita lapis. De Pagadibus Oritarum regionis. De piſcedulis, qui Græcè ἰχθυοφάγοι de vrbe Stoberis. Cap. xv. 153

De Balaris vbi emporium, de Seleris ſacra inſula: de Nereide ſæua nautis, de margarita & belluis plurimis rubri maris, déque reditu ad Babylonem. Vtque in Antiochiam profectus, & contumeliis ibi affectus in Cyprum ad Paphum, vbi Veneris templum nauigauerit. Cap. xvi. 156

INDEX CAP. LIB. QVARTI.

Quanti omnes fecerint Apollonium in patriam reuerſum. Tum de legatis ad eum, & oratione ad Epheſios. Hinc quemadmodum voces paſſerum quorundam inter concionandum Epheſiis interpretatus fuesit. Poſtea de peſtilentia, quæ inuaſit Epheſios. Cap. i. 158

Quid fecerit, reliquam circuiens Ioniam Apollonius, prædicando adhortandóque ad bene beatéque viuendum, & ad ſtudia bonarum artium. Dehinc Smyrnam vrbem omnium, quæ ſub Sole ſunt, pulcherrimam extitiſſe, necnon viris præclaris potius, quàm ædificiis vrbes ornare oportere. Diſſenſionem præterea, & diſcordiam pro bono reipub. plurimùm prodeſſe ciuitatibus. Cap. ij. 161

Miſſos ab Epheſiis ad Apollonium legatos pro ſedanda peſtilentia, & quonam modo liberati ab eo fuerint: hinc illum in Græciam profectum in templo Æſculapij ſomnia, qui eò venerant, interpretari edocuiſſe: deinde iuiſſe in Ilienſes, illorúmque doctrinam adeptum ad Achillis tumulum acceßiſſe, noctémque inibi totam ſolùm fuiſſe. Cap. iij. 164

Antiſthenem Parium interdictum ſocietate Apollonij, iubente Achille. Tum autumno ſoluiſſe Troia Apollonium, eóque tempore perinfidum mare eſſe nauigantibus, hinc de ſepulchro & ſtatua Palamedis, in qua inſcriptum, ΘΕΙΩι ΠΑΛΑΜΗΔΕΙ. *& de reſponſis Orphei in Lesbo. Cap. iiij.* 167

Apollonio apparuiſſe Achillem, permiſißéque, vt quinque tantùm quæ vellet, à ſe peteret. De Polyxena verò dixiſſe præ amore erga ſe ſponte ſua gladio illam incubuiſſe. Tum quare Homerus de Palamede non meminerit in poëmate: quódque ſapientißimi viri illius miſereretur. Senarius Iambicus ex Æſchyli Nioba σοφοῖς* ἐστι γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια. Prudentibus affinia inter ſe pleraque. *Tum quare Helenam iniuſtè Græci à Troianis petiuerint. Cap. v.* 170

De philoſophis inuentis in Phalero, & ſacris Epidauriis, déque Hierophanta Antiſtite, atque adoleſcente dæmoniaco ab Apollonio liberato. Cap. vi. 174

Bacchanalia, & muliebres Athenienſium ornatus reprehenſos ab Apollonio. Tum cur Athenienſium & venti ſocij, & Boreas præter ventos ceteros maſculus, affinis eſſe dicatur. Sublatos præterea ab Apollonio crudeles Indos: hinc pro Achille legatum eſſe ad Theſſalos congregatos in Pylea ad Amphictyona celebranda: deinde de Lacedæmoniis, qui pro patria occubuere, déque Arcanane Megiſtia. Cap. vij. 177

Viſitaſſe Apollonium omnia Græcorum delubra, vt Dodonæum, Pythicum, Am-

phiarai, Trophonij, Muſarum in Helicone. Tum de portu Lechæo. Quidque de ſectione Iſthmi vaticinatus fuerit Apollonius, & quòd poſtea aggreſſus eam Nero, deſtiterit ab incœptis, & quare deſtiterit. Inde de Demetrio philoſopho: de Phauorini orationibus. De Menippo quodam amanti vnam è Lamiis, quæ ſe in formoſiſſ. mulieris corpus transformauerat: vtque ab Apollonio publicè liberatus fuerit. Cap. viij. 180

De Baſſo quodam, qui aſſiduè de Apollonio maledicebat, item de legatis Lacedæmoniorum increpitis. De ſtatua & robore Milonis. De ſtatuaria. Tum de iuuene, qui ſibi doctus eſſe videbatur. Cap. ix. 184

De quibuſnam rebus habitæ orationes fuerint ab Apollonio in Olympiis. Tum quid à Laconicis ſacerdotibus Lacedæmonem profectus interrogatus fuerit. Deinde quare infortunati habendi ſint mercatores. Cap. x. 188

De epiſtola Imperatoris ad Lacedæmonios, & ſomnio Apollonij: & quòd in Cretam nauigarit. Hinc de Malea, Cydonia, Gnoſo, Labyrintho, Minotauro, Cortina, Ida, templo Leuenæo, leone Rheæ matris, terræmotu ingenti: inſula terræmotu exorta. Cap. xi. 191

Quòd Nero philoſophiam oderit, Muſoniúmque philoſophum in carcerem coniecerit. Quódque Philolaus philoſophus Romam fugiens, ne ſe conferret, Apollonium terrere conatus fuerit, & quid ille reſponderit. Tum Philolai ſermone perterritos Apollonij diſcipulos octo exceptis abiiſſe, hortatúmque Apollonium, qui remanſerant: multáque de Neronis locutum ſceleribus. Cap. xij. 194

De Citharœdo carmina Neronis cantante coram Apollonio. Quidque cum Theleſino Cõſule, præfectóque ſacerdotum, de ſacris & Diis locutus fuerit Apollonius. Cap. xiij. 198

De Neronis gymnaſio, & Demetrio philoſopho expulſo ab Vrbe iubente Tigillino: déque prodigioſa tempeſtate, quàm Græci διοσημίαν dicunt: tum quid de ea Apollonius præſagerit. Quódque fulmen è manu Neronis calicem iam ori admotum excuſſerit. Cap. xiiij. 201

Capitis defluxiones inuaſiſſe Romanos, & ipſum Neronem. Inde accuſatum Tigillino Apollonium: quódque ne veſtigium quidem vllum literarum inuentum in pugillari, vbi inerat accuſatio. Tum non auſum Tigillinum nocere Apollonio; ratum ſupra hominem illum eſſe. Cap. xv. 204

De puella ad vitam reuocata, vt Alceſte ab Hercule: tum de epiſtolis, quas ad ſe miſerunt Apollonius & Muſonius: hinc de edicto Neronis, ne quiſquam Romæ philoſopharetur: diſceſſiſſéque propterea Apollonium occidentem verſus. Cap. xvi. 206

INDEX CAP. LIB. QVINTI.

De Columnis Herculis, & Abyla, & Calpe promontoriis: de cauſa acceſſus & receſſus Oceani: tum quando animæ non deſerant morientia corpora: hinc de Gadibus, de inſulis fortunatis, de Aris Senectæ, artis, paupertatis: de Hercule Ægyptio, & Thebano, de Geryone. Græcos præterea eſſe, qui Gades incolunt. Deinde de arboribus ſanguine manantibus. Cap. j. 209

De Bæti flumine, vnde Bætica regio. Inde de Nerone in Olympiis, Elienſibúſque ludis. Tum de Iſthmi ſectione. Cap. ij. 212

Ter in Olympiis viciſſe Neronem nuntiatum Gaditanis. De Vindice & morte eius: dèque vitiis Neronis. Galbam præterea, Othonem, Vitellium Thebanis regibus comparatos. Cap. iij. 215

Incantatores omnes eſſe miſerrimos. Tum Siciliæ tricipitem natum infantem portendiſſe Galbam, Othonem, Vitellium, annum duntaxat regnaturos. Cap. iiij. 218

De Typhœo, & Ætna. tum de fabulis Æſopi, & poëtarum figmentis: quódque illa magis, quàm hæc accedunt ad ſapientiam. Deinde vt Æſopus, cùm eſſet paſtor fabularum componendarum peritiam adeptus fuerit. Cap. v. 220

An Gigantes cum Diis bella geſſerint. Item cur montes ardeant. Tum de naui ſubmerſa, quam perituram prædixerat Apollonius: deque Muſonio effodiente Iſthmum. Cap. vi. 223

Apollonium non aſpernatum fuiſſe meritas laudes. Deos præterea fauere philoſophis. Tum de Coloſſo Rhodienſi, & Cano tibicine excellenti. Quidque facere poſſit muſica. Cap. vij. 225

De adoleſcente Rhodio ædificante: dèque alio adoleſcente edace. Item Theologiæ ſtudioſos eſſe Ægyptios. Tum quemadmodum prædixerit Apollonius Pharionem quendam, cùm ad ſupplicium duceretur, non abſciſſum iri. Cap. viij. 229

Improbaſſe Apollonium Ægyptiorum ex animalibus ſacrificia. Tum de hippodromo Alexandriæ, & Claudio Imperatore. Hinc, qua ætate hominis ingenium maximè vigeat. Item Veſpaſiano obuiam iuiſſe ſacerdotes Aegyptios, honorificéque illis de Apollonio locutum Veſpaſianum. Cap. ix. 231

Quid Veſpaſianus cum Apollonio locutus fuerit, qualémque regem eſſe oporteat. Deinde quotum annum ætatis agens Imperium adeptus fuerit Veſpaſianus. Hinc de Vitellij ſceleribus, & quid prædixerit Veſpaſiano Apollonius. Cap. x. 235

De Dione & Euphrate ad Veſpaſianum ab Apollonio intromiſſis. Hinc quid de Tiberio, Caio, Claudio, Nerone, Galba, Othone, Vitellio, Cæſaribus, Veſpaſianus dixerit. Tum Euphratem & Dionem ſuaſiſſe Veſpaſiano, vt occuparet rempublicam Romanam libertatis cupidam. Cap. xi. 238

Apollonius multis rationibus confutaſſe Euphratis ac Dionis ſententiam: deinde perſuaſiſſe Veſpaſiano vt imperium aggrederetur. Cap. xij. 243

Iuſſum à Veſpaſiano Apollonium, vt ſe, quomodo gubernandum ſit regnum, doceret, multa illi documenta, præceptáque dediſſe, nulli non regi accuratè ſeruanda. Cap. xiij. 246

Philoſophiæ cùm de rerum natura præcipit, credendum eſſe: cùm verò de Diis, minimè. Veſpaſianum præterea optionem dediſſe petendorum munerum Apollonio, Euphrati, Dioni. Tum epiſtolas tres ab Apollonio ad Veſpaſianum ſcriptas. Cap. xiiij. 249

De leone manſuetiſſimo, qui olim fuerat Amaſis rex Aegypti: quódque cognitus ab Apollonio plorauerit. Item de oratione Olympica, quam Alexandriæ habuiſſe ad ſocios Apollonius dicitur: cùm eſſet reliquam viſurus Aegyptum, iturúſque in Aethiopam ad gymnoſophiſtas. Cap. xv. 253

INDEX CAP. LIB. SEXTI.

De Aethiopia & Nilo atque Indo fluminibus. Item de Pygmæis, & canicipitibus, quos Græci κυνοκεφάλους, καὶ ὑλακτούντων ἔθνη appellant. De gryphibus Indiæ & formicis Aethiopiæ aurilegis. Hinc de permutatione mercium inter Aethiopas & Aegyptios: Quidque ſuper ea re diſputauerit Apollonius. Cap. i. 257

De Timaſione adoleſcente pulcherrimo adamato à nouerca, & quomodo id prædixerit.

Apollonius, tum de Hippolyto quædam. Cap. ij 259
De Memnone Auroræ filio & eius ſtatua loquente, falſúmque eſſe illum vnquam iuiſſe ad Troiam, ſed regnaſſe ætates quinque in Aethiopia. Item de pœna quæ homicidæ afficiuntur in Aethiopia: quidque prædixerit de homicida quodam Apollonius. Cap. iij. 262
Perueniſſe Apollonium ad Gymnoſophiſtas, & quam ob rem illis deſpectus fuerit. Cap. iiij. 265
Theſpeſionis Gymnoſophiſtarum principis iuſſu vlmum arborem locutam Apollonio. Tum præcepta Theſpeſionis de frugalitate, & id genus ceteris. Item de prodici Hercule. Cap. v. 268
Apollonium longo ſermone Theſpeſioni Gymnoſophiſtarum principi contradixiſſe de Prodici Hercule, de Pythagoræ victu & ſilentio loquendo: Item de opinionibus ſibi à philoſophia propoſitis: quódque ſapientiam, ſpretis ceteris, elegerit. De Aeſchylo etiam tragico, & aliis & plurimis. Cap. vi. 272
Obſtupuiſſe Gymnoſophiſtas oratione Apollonij. Hinc de calumnia: & quales putandi ſint, qui calumniatores audiunt. Cap. vij. 281
Apollonium rogatum à Gymnoſophiſtis narraſſe diligenter quæcunque apud ſapientes Indos viderat: quæcũque Nilum iuniorem ex illis ad Apollonium diſcendi gratia acceſsiſſe. Cap. viij. 284
Deriſiſſe Apollonium coram Gymnoſophiſtis Ægyptiorum ſimulachra, petiiſſéque ab eis quam ob cauſam tam ridiculas beſtiarum imagines colerent. Hinc de Deorum imaginibus apud Græcos, & quid phantaſia queat efficere. Cap. ix. 288
De flagellis Laconicis, vndéque ea orta conſuetudo fuerit. Item quare peregrini non admittantur à Lacedæmonis lege lata à Lycurgo. Cap. x. 291
Quid de viro iuſto, & iuſtitia Apollonius cum Gymnoſophiſtarum principe Theſpeſione diſputauerit. Cap. xi. 295
Immortalem eſſe animum diſputandum à Gymnoſophiſtis & Apollonio. Hinc de catadupis, hircoboue, aliíſque animalibus: déque Nomadibus, Elephantophagis, Naſomonibus, Androphagis, Pygmæis, Sciapodibus, Cataractis, atque ſtrepitu inenarrabili aquarum cadentium: item de altitudine verticis Nili, de Dæmone Nilum moderante, cuius Pindarus meminit. Cap. xij. 299
De Satyro prope catarrhactas Nili fœminas aggrediente, & quonam modo illum mitem manſuetúmque reddiderit Apollonius. Déque alterius Satyri habitu in Lemno. Cap. xiij. 302
De clade ingenti, qua Titus Hebræos affecit captis Hieroſolymis: faſſúmque publicè Titum ſuas ſe manus præbuiſſe Deo Hebræis irato, illiúſque, non ſua virtute fuiſſe victorem, & propterea noluiſſe coronam oblatam accipere. Quídque ſuper ea re ad illum ſcripſerit Apollonius. Tum de colloquio Titi cum Apollonio, déque morte Titi prædicta ab eo. Item de lepore piſce eſu pernicioſo, quo interiiſſe Titus dicitur. Cap. xiiij. 304
De epiſtola Apollonij ad Demetrium philoſophum: déque adoleſcente erudiendis auibus ſuas diuitias abſumente, atque perſuaſione Apollonij emendato. Cap. xv. 308
An olim Pactolus aureas arenas habuerit. An item arbores terra ſint antiquiores. Déque ingenti Antiochiæ terræmotu, atque de theſauro inuento in hortis. Cap. xvi. 312
De quodam qui Gnidiæ Veneris ſimulachri amore ardebat. Item de vrbibus Helleſponti terræmotu ab Apollonio liberatis. Tum de edicto Domitiani ne liceret eunuchos facere, & plantare vineas. Cap. xvij. 315
De adoleſcentulo rabiente à rabioſo cane demorſo: vtque vnà cum cane ab Apollonio ſana-

tus fuerit. Quódque in eum adoleſcentem Telephi Myſij anima tranſiuerit, & propter-ea eiuſdem canis morſu ſanari eum oportuiſſe, ſicut ab Achille olim vulneratus nonniſi ab eodem ſanari potuerit. Vnde Ouidius,

Vulnus Achilleo quod quondam fecerat hoſti
Vulneris auxilium Pelias haſta fuit.

Deinde qua ſanari re queat rabioſus. Cap. xviij. 317

INDEX CAP. LIB. SEPTIMI.

De *philoſophis, qui aduerſus tyrannos fortiter ſe, ac praeclarè geſſerunt, vt Zenone, qui primus* Dialecticen *inueniſſe dicitur, Platone, Paetone Rhegino, Heraclide, & Pythone,* Calliſthene Olynthio, Diogene Sinopenſi, Cratete Thebano. *Cap. i.* 319

Zenonem, Platonem, Paetonem, Calliſthenem, Diogenem, *Cratetem inferiores fuiſſe* Apollonio, *rebus geſtis aduerſus tyrannos. Tum de* Domitiano *quaedam. Quídque contra illum dixerit* Apollonius. *Cap. ij.* 321

De *tragoedo Inus fabulam agente, déque tribus Veſtalibus iuſſu* Domitiani *interemptis: & quomodo* Domitianus *Iuliam fratris filiam occiſo marito vxorem duxerit. Item* Orphitum *ac Rufum & Neruam in exilium miſſos à* Domitiano. *Quídque* Apollonius *fecerit contra tyrannum. Cap. iij.* 324

De *ſtatua* Domitiani *prope Meletem fluuium, & qua verba in eam dixerit* Apollonius, *tum propterea iuſſum à* Domitiano *vt ad ſe accederet, praeuidiſſéque id Apollonium.* hinc in Siciliam, inde in Italiam *Puteolos nauigaſſe; inibíque inueniſſe* Demetrium *philoſophum. Cap. iiij.* 326

Quare Cicadas *felices Demetrius dixerit. Tum de Melito & Anyto qui Socratem calumniati ſunt. Item pro quibus ſit moriendum, pro quibus minimè. Tum quid profuerint cithara & cantus Neronis. Quódque* Domitianus *fuerit* vel *Nerone peior. Cap. v.* 328

Moriendum eſſe pro philoſophia Tyrannos item coli apud Medos. Hinc quando moriendum eſſe leges iubeant. Cap. vi. 332

Tyrannorum duas eſſe puniendis hominibus conſuetudines. Tum quomodo Tiberius, & Nero homines occiderint. Item de Phraote, & Iarcha, & poculo ſapientum Indorum. Hinc ſeipſum noſcere vnumquemque oportere. Vnde illud, Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαίμονι γνῶθι σεαυτόν. *id eſt,* Inque caua Chilon Lacedæmone, Noſce te ipſum. *Tum quid faciat ſapientia. Cap. vij.* 335

Apollonium diſceſſiſſe Puteolis à Demetrio nauigaturum Romam. Tum de Æliano amico Apollonij. Cap. viij. 339

Apollonium ſtatim cùm in vrbem venit, in iudicium ductum fuiſſe. Tum quid ſecretò Ælianus ei dixerit. Cap. ix. 342

Quibus accuſatus criminibus Apollonius fuerit: tum quid euenerit Ariſtidi ob inuidiam pulſo ab Vrbe. Cap. x. 344

Apollonium iuſſu Æliani in carcerem ductum: hinc de Helena in Ægypto, & reticulo à Leucothea donato Vlyſſi: déque diuite quodam, qui erat in carcere. Cap. xi. 347

Oratio *conſolatoria Apollonij ad eos qui vnà erant in cuſtodia, iuſſu* Domitiani, *vt ſcilicet tolerarent, quoniam* Deorum *eſſet inuentum tolerantia, & id genus multa: déque vitiis, quae natura inerant* Domitiano. *Cap. xij.* 350

Quonam modo manſuefaciendi ſint leones. Déque Æſopi fabula de leone aegroto, & vulpe. Item *intereundum ad Domitianum, quid cum Damide locutus fuerit Apollonius.* Cap. *xiij.* 356

Stupefactum Domitianum inter ſacrificandum Palladi, habitu Apollonij dæmonium eſſe eum dixiſſe. Tum quid locuti inter ſe fuerint. Poſtremò ira concitum Domitianum, iuſſiſſe vt & caput & barbam Apollonius attonderet. Cap. xiiij. 359

Perbreues & Laconico more Apollonium ſcripſiſſe epiſtolas. Hinc de Syracuſio quodam in carcerem profecto ad Apollonium: quidque viciſſim locuti fuerint. Cap. xv. 362

De *Pythone oratore, &* Demoſthene. *Quóque modo Apollonius cùm eſſet in carcere è compede liberatum pedem Damidi oſtenderit, atque immiſerit iterum: Tum de incantationibus, & qui præcipuè illis vtantur. Cap. xvi.* 365

Damidem *iuſſu Apollonij è carcere Puteolos quæ* Δικαιαρχία *Græcè dicitur, ad Demetrium philoſophum ſe contuliſſe.* Demum *de puero Arcade ſummæ pulchritudinis adamato à* Domitiano*, atque in carcerem coniecto, quia mori potius pudicus adoleſcens, quàm turpia, & muliebria pati conſtituerat. Cap. xvij.* 368

INDEX CAP. LIB. OCTAVI.

Inter ducendum in iudicium quid cum ſcriba, à quo ducebatur, locutus fuerit Apollonius de philoſophia, de iudicio, de aqua, ad cuius menſuram loquebantur rei, hoc eſt ad Clepſydram, quod Græci dicunt, μετρεῖν ὕδωρ, ἢ πρὸς ὕδωρ λέγειν, *id eſt,* metiri aquam vel ad aquam dicere. *Cap. i.* 373

Iuſſum Apollonium nudum ingredi in prætorium ad Domitianum. Deinde quæ ab accuſatore coram tyranno interrogatus fuerit, & quomodo abſolutus. Tum diſparuiſſe. Cap. ij. 375

O*ratio Apollonij ad* Domitianum*, vbi ſe de iis, quibus accuſabatur, defendit: quam tamen orationem non recitaſſe commemorant. Cap. iij.* 379

In orationis Apollonij calce hunc Homeri verſum fuiſſe:

Οὐ γάρ με κτενέεις, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι. *hoc eſt,*

Non me vnquam occides: nam non dant hoc tibi Parcæ.

Tum cùm eſſet ante Domitianum *diſparuiſſe Apollonium, ac ſtupefactum tyrannum. Cap. iiij.* 409

Apollonium apparuiſſe Puteolis Demetrio*, &* Damidi *mæſtis, iiſque exiſtimantibus eum eſſe ſpiritum, præbuiſſe ſe tangendum, atque amplectandum. Hinc omnia narraſſe, quæ contigerant. Cap. v.* 411

Soluiſſe Puteolos à Demetrio *Apollonium, & nauigaſſe in Græciam: quantúſque totius Græciæ ad eum viſendum factus fuerit concurſus. Cap. vi.* 414

Adoleſcentis cuiuſdam Athenienſis coërcetur garrulitas. Deinde qui in Olympiis diſſeruerit Apollonius cum Iſagora quodam Theſſalo. Cap. vij. 417

Ad Trophonium Apollonis filium ſub terram ingreſſum Apollonium, ac gratum id fuiſſe Trophonio. Tum de libello Antij ſuſpenſo, qui Apollonij fuerat. Quódque in Antio regiam habuerit Adrianus, quòd eam vrbem amaret præter ceteras (eſt autem Antium vrbs Italiæ, quam mare alluit, quæ nunc Neptunus dicitur. Stephanus ſcribit Ανθιον *per* θ *literam aſpiratam.) Deinde vndique ad Apollonium philoſophiæ gratia acceſſiſſe diſcipulos. Cap. viij.* 419

De *prodigio & oſtento, quod Græcè* διοσημία *dicitur, id verò fuiſſe aiunt coronam in cælo ſolem circundantem, quæ Græcè* στέφανος *appellatur: ſignificaſſéque Domitianum à quodam, cui nomen* Stephano*, occiſum iri, vt mox euenit. Quódque compoſitis Græciæ moribus in Ioniam nauigarit Apollonius. Cap. ix.* 423

De *cauſa mortis, ac de cæde* Domitiani*, & quoto ſuæ ætatis anno interfectus fuerit: quód-*

que Epheſi id prædixerit Apollonius ex ipſa hora, qua tyrannus à Stephano ſuæ ſororis liberto occidebatur. Cap. x. 424

Neruam poſt mortem Domitiani creatum Imperatorem ſcripſiſſe ad Apollonium, *vt ad ſe accederet, quidque ille reſponderit. hinc* Apollonium *quandiu vixit dicere frequenter conſueuiſſe*, λάθε βιώσας. εἰ δὲ μὴ δύναιο, λάθε ἀποβιώσας. *hoc eſt*, Ignoreris vixiſſe: at ſi id non queas, neſciaris interiiſſe. *Cap. xi.* 426

De *morte* Apolloniȳ, *&* *quot annos vixerit. Hinc ligato à* Dictynnæ *templi cuſtodibus ſponte ſua vincula decidiſſe, atque ingreſſo eo in templum, canentium virginum auditum hoc canticum*, στεῖχε γᾶς, στεῖχε ἐς οὐρανόν, στεῖχε. *hoc eſt*, Veni à terra, veni in cœlum, veni. *Cap. xiȷ.* 428

De *immortalitate animorum adoleſcenti cuidam* Apollonium *poſt obitum prædixiſſe. Cap. xiiȷ.* 430

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΦΙΛΟ-στράτου βίων Σοφιστῶν. — INDEX VITARVM QVAS Philoſtratus de Sophiſtis ſcripſit.

Εὔδοξος	EVdoxus	489
Λέων	Leo	ibid.
Δίας	Dias	490
Καρνεάδης	Carneades	ibid.
Φιλόστρατος	Philoſtratus	ibid.
Θεόμνηστος	Teomneſtus	491
Δίων	Dion	ibid.
Φαβωρῖνος	Phauorinus	493
Γοργίας	Gorgias	496
Πρωταγόρας	Protagoras	498
Ιππίας	Hippias	499
Πρόδικος	Prodicus	ibid.
Πῶλος	Polus	500
Θρασύμαχος	Traſymachus	ibid.
Ἀντιφῶν	Antiphon	501
Κριτίας	Critias	503
Ισοκράτης	Iſocrates	505
Αἰσχίνης	Æſchines	508
Νικήτης	Nicetes	511
Ισαῖος	Iſæus	513
Σκοπελιανός	Scopelianus	514
Διονύσιος	Dionyſius	522
Λολλιανός	Lollianus	526
Μάρκος	Marcus	528
Πολέμων	Polemon	530
Σεκοῦνδος	Secundus	543
Ηρώδης	Herodes	545
Θεόδοτος	Theodotus	564
Ἀριστοκλῆς	Ariſtocles.	565
Ἀντίοχος	Antiochus	566

Varus	574	Οὔαρος
Hermogenes	575	Ερμογένης
Philagrus	ibid.	Φιλάγρος
Ariſtides	578	Αριστείδης
Adrianus	581	Αδριανός
Chreſtus	587	Χρῆστος
Pollux	585	Πολυδεύκης
Pauſanias	590	Παυσανίας
Athenodorus	591	Αθηνόδωρος
Ptolemæus	ibid.	Πτολεμαῖος
Euodianus	593	Ευοδιανός
Ruphus	594	Ροῦφος
Oenomarchus	595	Οινόμαρχος
Apollonius	596	Απολλώνιος
Apollonius Athenienſis	597	Απολλώνιος Αθηναῖος
Proclus	598	Πρόκλος
Phœnix	600	Φοίνιξ
Damianus	601	Δαμιανός
Antipater	603	Αντίπατρος
Hermocrates	604	Ερμοκράτης
Hippodromus	610	Ιππόδρομος
Varus Laodiceus	615	Οὔαρος Λαοδικεύς
Cyrinus	616	Κύρινος
Philiſcus	617	Φιλίσκος
Ælianus	618	Αἰλιανός
Heliodorus	620	Ηλιόδωρος
Aſpaſius	621	Ασπάσιος

INDEX HEROICORVM Philoſtrati.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΤΡΑτου Ιρωϊκῶν.

PHœnix	631	Φοίνιξ
Proteſilaus	643	Πρωτεσίλαος
Neſtor	669	Νέστωρ
Antilochus	670	Αντίλοχος
Diomedes & Sthenelus	673	Διομήδης, καὶ Σθένελος
Philoctetes	675	Φιλοκτήτης
Agamemnon & Menelaus	678	Αγαμέμνων, καὶ Μενέλαος
Idomeneus	679	Ιδομενεύς
Aiax Locrus	680	Αἴας ὁ Λοκρός
Chiron	681	Χείρων
Palamedes	682	Παλαμήδης
Vlyſſes	691	Οδυσσεύς
Aiax Telamonius	692	Αἴας ὁ Τελαμώνιος
Teucer	695	Τεῦκρος
Hector	696	Εκτωρ
Æneas	697	Αἰνείας

Σαρπηδῶν	Sarpedon	698
Αλέξανδρος	Alexander	699
Ελενος, Δηΐφοβος, καὶ Πολυδάμας	Helenus, Deiphob⁹, & Polydamas	700
Εὔφορβος	Euphorbus	ibid.
Αχιλλεύς	Achilles	704
Νεοπτόλεμος	Neoptolemus	715

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΤΡΑ-του εἰκόνων. / INDEX IMAGINVM Philoſtrati.

ΒΙΒ. Α. / LIB. I.

Ελλαδία	Helladia	730
Σκάμανδρος	Scamander	732
Κῶμος	Comus	733
Μῦθοι	Fabulæ	735
Μενοικεύς	Menœceus	ibid.
Νεῖλος	Nilus	737
Ερωτες	Amores	738
Μέμνων	Memnon	741
Ποσειδῶν, ἢ Αμυμώνη	Neptunus, vel Amymone	742
Ελη	Paludes	743
Αμφίων	Amphion	745
Φαέθων	Phaëthon	747
Βόσπορος	Boſphorus	748
Αλιεῖς	Piſcatores	751
Σεμέλη	Semele	752
Αριάδνη	Ariadne	753
Πασιφάη	Paſiphaë	755
Πέλοψ, ἢ Ιπποδάμεια	Pelops, vel Hippodamia	756
Πενθεύς	Pentheus	758
Τυῤῥηνοί	Tyrrheni	749
Σάτυροι	Satyri	761
Ολυμπος	Olympus	762
Μίδας	Midas	763
Νάρκισσος	Narciſſus	764
Υάκινθος	Hyacinthus	766
Ανδριοι	Andrij	767
Ερμοῦ γοναί	Mercuri fœtus	768
Αμφιάρεως	Amphiareus	770
Συοθῆραι	Suum venationes	771
Περσεύς	Perſeus	774
Πέλοψ	Pelops	776
Ξένια	Xenia	777

ΒΙΒ. Β. / LIB. II.

Αφροδίτη	Venus	779
Αχιλλέως τροφαί	Achillis alimenta	782
Κενταυρίδες	Centaurides	783

Hippolytus	784	Ιππόλυτος
Rhodogune.	785	Ροδογούνη
Arrhichion	787	Αῤῥιχίων
Antilochus	789	Αντίλοχος
Meles	791	Μέλης
Panthia	793	Πανθία
Caſandra	795	Κασάνδρα
Pan	797	Πάν
Pindarus	798	Πίνδαρος
Aiax Locrus, vel Gyræ	799	Αἴας ὁ Λοκρὸς, ἢ Γυραὶ
Theſſalia	800	Θετταλία
Glaucus marinus	801	Γλαῦκος πόντιος
Palæmon	803	Παλαίμων
Inſulæ	804	Νῆσοι
Cyclops	810	Κύκλωψ
Phorbas, vel phlegyæ	812	Φόρβας, ἢ φλεγύαι
Atlas	813	Ατλας
Antæus	815	Ανταῖος
Hercules in Pygmæis	816	Ηρακλῆς ἐν Πυγμαίοις
Hercules furens	818	Ηρακλῆς μαινόμενος
Thiodamas	819	Θειοδάμας
Abderi exequiæ	820	Αβδήρου ταφαὶ
Xenia	821	Ξένια
Mineruę ortus	822	Αθηνᾶς γοναὶ
Tele	823	Ισοί
Antigone	825	Αντιγόνη
Euadne	826	Ευάδνη
Themiſtocles	827	Θεμιστοκλῆς
Palęſtra	828	Παλαίστρα
Dodone	829	Δωδώνη
Horę.	830	Ωραι.

INDEX IMAGINVM Iunioris Philoſtrati.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΤΡΑ-του τοῦ Νεωτέρου Εἰκόνων.

Achilles in Scyro	832	Αχιλλεὺς ἐν Σκύρῳ
Marſyas	836	Μαρσύας
Venatores	838	Κυνηγέται
Hercules, vel Achelous		Ηρακλῆς ἢ Αχελῷος
Hercules in cunis	841	Ηρακλῆς ἐν σπαργάνοις
Orpheus	842	Ορφεὺς
Medea in Colchis	843	Μήδεια ἐν Κόλχοις
Ludibundi	844	Αθύροντες
Pelops	846	Πέλοψ
Pyrrhus, vel Myſi	847	Πύῤῥος, ἢ Μυσοί
Argo, vel Æetes	854	Αργὼ, ἢ Αἰήτης
Heſione	856	Ησιόνη

Σοφοκλῆς	Sophocles	858
Ὑάκινθος	Hyacinthus	859
Μελέαγρος	Meleager	860
Νέσος	Neſſus	862
Φιλοκτήτης	Philoctetes	863

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΚΦΡΑΣΕΩΝ Καλλιστράτου. / INDEX EXPOSITIONVM Calliſtrati.

Εἰς Σάτυρον, ὃς ἦν ἐν χωρίῳ ἔνθα ἤσκητο	IN Satyrum, qui erat in loco vbi exercebatur	864
Εἰς τὸ Βάκχης ἄγαλμα, μεταφορικῶς δὲ, εἰς τὴν Δημοσθένους τέχνην διείλεκται	In Bacchę ſtatuam, metaphoricè in Demoſthenis artem	865
Εἰς τοῦ Ἰνδοῦ ἄγαλμα	In ſtatuam Indi	867
Εἰς τὸ τοῦ Ἔρωτος ἄγαλμα	In ſtatuam Amoris	868
Εἰς τὸ τοῦ Ναρκίσσου ἄγαλμα	In ſtatuam Narciſſi	869
Εἰς τὸ ἐν Σικυῶνι ἄγαλμα τοῦ Καιροῦ.	In ſtatuam Occaſionis in Sycione	871
Εἰς τὸ τοῦ Ὀρφέως ἄγαλμα	In ſtatuam Orphei	874
Εἰς τὸ Διονύσου ἄγαλμα	In ſignum Dionyſij	875
Εἰς τὸ Μέμνονος ἄγαλμα.	In ſignum Memnonis	876
Εἰς τὸ Ἀσκληπιοῦ ἄγαλμα	In ſignum Æſculapij	878
Εἰς τὸν Πραξιτέλους ἔρωτα	In amorem Praxitelis	876
Εἰς ἄγαλμα Κενταύρου	In ſtatuam Centauri	880
Εἰς τὸ Μηδείας ἄγαλμα	In ſignum Medeę	881
Εἰς ἄγαλμα Ἀθάμαντος	In ſtatuam Athamantis	882

FINIS.